

JULKAISIJA Jupperin Omakotiyhdistys ry.
Kahdeksas vuosikerta

OSOITE Kulmatie 23 02730 ESPOO 73

PANKKIYHTEYS SYP-Käpylä 209221-2220
Postisiirtotili 198 98-3

TOIMITUSNEUVOSTO Jupperin Omakotiyhdistys ry:n johtokunta
puh.joht. Pekka Perttula puh. 844 768
Kulmatie 23 02730 ESPOO 73
siht. Juhani Tarvas puh. 846 250
Tammipääntie 14 02730 ESPOO 73

Jäsenet:

Yrjö Astikainen puh. 846 904
Palomäentie 7 02730 ESPOO 73
Kai Haapamäki puh. 843 384
Kalliotie 11 02730 ESPOO 73
Lasse Hakola puh. 844 452
Rajakuja 5 02730 ESPOO 73
Pertti Leinonen puh. 846 572
Kaivosmiehentie 7 02730 ESPOO 73
Eila Räisänen puh. 846 487
Kaivosmiehentie 8 02730 ESPOO 73
Artturi Winqvist puh. 846 412
Kotikuja 1 02730 ESPOO 73

Rahastonhoitaja, johtokunnan ulkopuolella
Seppo Räisänen puh. 846 487
Kaivosmiehentie 8 02730 ESPOO 73

PÄÄTOIMITTAJA Juhani Tarvas puh. 846 250
Tammipääntie 14 02730 ESPOO 73

AVUSTAJAT Kaikki Jupperin Omakotiyhdistys ry:n jäsenet

LEHDEN TARKOITUS Lehden tarkoituksena on toimia tiedotus-
kanavana johtokunnan ja jäsenistön välillä
helpottamassa yhdistyksen käytännön toimin-
taa myös syys- ja kevätkokousten välisenä
aikana.

PUHEENJOHTAJAN

PALSTA

Talvi meillä Jupperissa on parhaimmillaan. Lumisen valkeat maisemat ja rauhallinen ympäristö tarjoavat meille mahdollisuuden ihailta talven kaunutta asuinsijoiltamme. Liikuntamuodoista kävelyä ja hiihtoa voimme harrastaa suoraan kotiovelta. Luistelun kohdalla tilanne on huonompi. Luistelurajoja alueellamme pitäisi olla molemmilla puolilla Pitkäjärventietä, jotta lapset voisivat ilman vanhempien kuljetusapua luistella niin paljon kuin mieli tekee ja milloin vain.

Mikä on mielipiteesi Jupperista? Avaamme aloite-, idea- ja mielipidelaatikon K-valinta Tarkkosen kaupalla. Toimenpiteellä Omakotiyhdistyksemme pyrkii luomaan paremmat edellytykset asukkaiden väliselle yhteistyölle ja tiedon kululle. Omakotiyhdistys odottaa Teiltä, hyvät jupperilaiset, runsaasti aloitteita, ei yhdistykseltä sen lähes 30-vuotisen historian aikana ole toimintatarmoa puuttunut!

Vireästi toimiva huvi- ja virkistystoimikuntamme on suunnitellut asukkaille järjestettäviä tilaisuuksia tälle vuodelle.

Lähimpänä on perinteinen hiihtopäivä, joka pidetään ensi sunnuntaina 4.3.-84 klo 10.00 Yhteistuvan maastossa. Saamme Yhteistuvan lämpöiset sisätilat käyttöömmme, joten ei tarvitse varpaat jäässä odotella palkintojen jakoa.

Miten tehdään oikeaoppisesti hedelmäpuiden ja -pensaiden kevätleikkaus? Tästä järjestämme itse paikan päällä kurssin asiantuntijan opastuksella. Jos haluat kurssin pidettäväksi omassa puutarhassasi, ilmoita siitä aloitelaatikossa.

Huhti - toukokuussa pyrimme järjestämään aikuisille teatteriretken sikäli kuin löydämme hyvän teatterikappaleen ja saamme siihen vielä liput. Lahden ja Tampereen teatterit on jo tiedusteltu, eikä kiinnostaviin esityksiin ole lippuja saatavissa ennen ensi syksyä. Lasten teatterin vuoro on ensi sydynä. Kesäkuussa menemme koko perheellä Träskändaan, jossa tutustumme 1800-luvun kauniiseen ja luonnoltaan monipuoliseen barokkityyliseen puistoon sekä historialliseen kartanokokonaisuuteen.

Kotiseututerveisin:

Pekka Perttula

JUPPERIN "JUURIEN" ETSINTÄÄ

Perinteen keruu, muistitiedon tallentaminen, nuo ovat tämän päivän teemoja. Täällä Jupperissakin sitä työtä on tehty jo usean vuoden ajan eri tavoin. Lisää vielä pitää tehdä, nyt ehkä entistä aktiivisemmin. Vuosi 1985 on yhdistyksemme juhlavuosi, tulee peräti kolme vuosikymmentä täyteen, kun tarmokkaat kyläläiset perustivat Omakotiyhdistyksen kylän yhteiseksi parhaaksi.

Tätä juhlakautta korostaaksemme on johtokunnassa tehty päätös valmistaa historiikki tältä kuluneelta kaudelta. Siihen tarvitaan vielä paljon lisätietoja, joita varmasti löytyy itsekunkin pöytälaatikosta tai muistin sopukoista.

Sen vuoksi, jotta tiedot alkaisivat tulvia työryhmän käyttöön, on tämän lehden mukana kortti, johon toivomme Teidän kaikkien vastaavan.

Ennen kaikkea, kohtaan: "rakennukset", koska on jo paljon sellaisia rakennuksia tai rakenteita, joita ei tämän päivän Jupperista enää löydy. Vielä parempi, jos olisi valokuva, vaikka huonokuntoinenkin,

siitä olisi erittäin suurta apua. Valokuvia ei tarvitse liittää tähän korttiin, riittää, kun mainitsette, että niitä löytyy. Katsastamme ne erikseen.

Kortit voi palauttaa seuraaviin osoitteisiin:

Kulmatie 23 Perttula
Riihiniityntie 6 Peltonen
Tammipääntie 14 Tarvas
Kaivosmiehentie 8 Räisänen

Kaikkien korttinsa palauttaneiden kesken arvotaan mukavia palkintoja, ja nopean vastauksen erikoispalkinto ensiksi ehdittineille. Palkinnot jaetaan kevätkokouksen yhteydessä.

Jos aikuiset eivät työn, levon tai muun kiireen vuoksi ehdi vastauksia etsimään, niin tässä on mukavaa puuhaa koululaisille, jotta selviäisi, miten Jupperissa ennen elettiin. Elettiin sitä ennen videopelejäkin, kumma kyllä.

Eila Räisänen

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Yhdistyksemme toiminta ei voisi olla tehokasta, jos se olisi pelkästään johtokunnan toimenpiteiden varassa, sillä pienellä joukolla ei yksinkertaisesti pelkästään ajanpuutteen vuoksi ehdi eikä voi riittävästi paneutua erilaisiin asioihin. Niinpä aina uuden johtokunnan kokoontuessa ensimmäistä kertaa on ollut tapana valita jäsenet eri asioista huolta pitäviin toimikuntiin. Yleensä jokaisessa toimikunnassa on ollut mukana ainakin yksi johtokunnan jäsen.

Tänäkin vuonna on traditiota noudatettu. Ensimmäisessä kokouksessa valittuja toimikuntia täydennettiin toisessa kokouksessa henkilöillä, joiden kiinnostusta asiaan pyrittiin kokousten välillä tiedustelemaan. Henkilövalintoja tehtäessä on ratkaisevaa ollut se, voidaan-ko asianomaisen olettaa tuntevan kiinnostusta nimenomaisesti niihin asioihin, joita hänet on valittu viemään eteenpäin. Myös mahdollista asiantuntemusta ja kokemusta on tietenkin arvostettu ja joidenkin kohdalla valinta on ollut ikäänkuin itsestään selvä.

Asuinpaikka on ollut eräs ratkaiseva tekijä valittaessa kaavatoimikuntaa. Pääpaino on asetettu alueelle, joka seuraavaksi joutuu kaavoitustoimenpiteiden kohteeksi, mutta samalla on huolehdittu myös siitä, että Jupperin jokaiselta kaava-alueelta on ryhmässä ainakin yksi edustaja.

Toimikuntien kokoonpano ei kuitenkaan vielä ole täydellinen. Talkootoimikuntaan mahtuu vielä mukaan monia innokkaita ja perinteenkeruutoimikunta kaipaava paria aktiivista ja asiantuntevaa henkilöä, tehtäväkenttää kyllä riittää. Jos haluat mukaan, ilmoittaudu! Odotamme yhteydenottoasi.

Juhani Tarvas

HASSINEN OY

Laaksolahdentie 94
02730 Espoo 73
puh. 90-846213

KUULUMISIA PITKÄJÄRVELTÄ

Uudenmaan Lääninhallitus on YTV:n esityksestä kieltänyt moottorikäyttöisten ajoneuvojen käytön eräillä maa-alueilla ja jääpeitteisillä vesialueilla Helsingin, Espoon, Kautiaisten ja Vantaan kaupungeissa 1. marraskuuta 1983 lähtien, Päätös N:o 3246/15-7-1983.

Tarkoituksena on suojella luontoa ja muuta ympäristöä sekä luonnon virkistyskäyttöä moottoriajoneuvojen käytöstä aiheutuvista haitoista, kuten luonnon kuluminen, melu- ja muut ympäristöhaitat. Tämän kiellon alainen on myös Pitkäjärvi. Kieltoa eivät kuitenkaan "pärinäpojat" tottele. Ennen lumentuloa, kun oli hyvät jääkelit, näin siellä muutamia nahkatakkeja viillättelevän. -Se on mukavaa, mikä on kiellettyä.

Sama pätee myös kalastuksessa. Kerran olin erään ylikonstaapelin kanssa järvellä ja huomasimme Estnäsin niemessä kaksi miestä selvittelemässä verkkoaan. Menimme maihin ja esitimme, keitä olimme ja pyysimme nähtäväksi kalastuskorttia ja kalastuskunnan priikkaa. Niitä ei pojilla ollut eikä

myöskään minkäänlaista henkilöllisyyspaperia kummallakaan.

Poliisi otti paperille poikien antamat nimet ja henkilötunnukset. Tein asiasta rikosilmoituksen Espoon poliisiasemalle, ja kun siellä nimiä ja henkilötunnuksia tutkittiin, ne osoittautuivat vääriksi. Pojat selvisivät tällä kertaa poliisille valehtelemalla, verkkonsa menettivät kuitenkin. Tällaisesta tapauksesta uusi kalastuslaki sanoo, että jos tavataan itse teosta, menettää veneensä valtiolle. Tähän emme kuitenkaan ryhtyneet, koska pojat näyttivät olevan lievästi juovuksissa.

Toinen tapaus oli parempi, koska nimet ja pyydysmerkkien numerot olivat tiedossa. Oli näet laitettu vähän enempi verkkoa, mitä luvat edellyttivät. Verkot joutuivat poliisiasemalle ja niitten omistajat käymään kuulustelussa, eiköhän sieltä pieni pikavoittokin rapsahtanut.

Eräs törkeä tapaus oli se, kun tapasimme luvattoman verkon, joka oli jäänyt syksyllä jään alle. Tätä ylös nostettaessa tuli myös pitkäsiima, ja molem-

missa eri mittaisia mätiä kalojen selkäruotoja. Arvatkaa, mikä haju!

Pyydykset oli merkitty laudanpätkillä, siis ilman laillisia merkkejä. Tällaisia pyydyksiä on tietysti paljonkin, mutta harvat yhtyvät tarkastajien käsiin. Ei ole ihme, jos kala järvessä vähenee, kun tuollaista kalastusta harrastetaan.

Olen myös kuullut, että jopa 35 mm:n verkkoja pidetään ja kehutaan hyviä saaliita. Kaikkihan muistamme, että solmuvälin pitää olla 45 mm. tai väljempi.

Kalastuskunta istuttaa joka vuosi kalanpoikasia saantimahdollisuuksien mukaan. Viime syksynä 8.11.-83 saimme Peletsiikkaa vajaat 1.000 kpl. Eivät kuulemma onnistuneet kalanviljelylaitoksissa toivotulla tavalla.

Keväällä yritämme saada hauenpoikasia muutama tuhatta kpl.

Ikävintä järvellä on se, etteivät lailliset pyydykset saa olla rauhassa, verkkoja revitään ja varastetaan. Samoin

käy veneille ja airoille. Talvellakin on sattunut pari tapusta, että verkko on vedetty jäälle ja kalat on viety. Kuten arvata sopii, kun vieras kiskoo verkon jäälle ja se jäätyy siihen, on se verkon menoa. Kukapa siellä tarkenee vahdisa olla.

Ennen Juhannusta kävellessäni rannalla kiinnitin huomiota siihen seikkaan, että ihmiset tuovat rannalle juhannuskokkotarpeiksi tontin raivauksesta jäänyttä materiaalia. Eräässä kuormassa oli mm. muovia, peltipurkkeja, styroxia, maaliasioita, rautaromua ja autonrenkaita. Kyllä tuojan pitäisi tajuta, ettei ranta eikä järvi ole kaatopaikka. Kyläläiset rakentavat juhannuskokon talkoovoimin ja myös siivoavat sen jälkeen rannan kiitettävästi. Älkää tuoko palamattomia aineksia talkooväen harmiksi, kerätkää ne romunkuljetuksessa poisvietäviksi. Luontoa pitäisi suojella, mutta jotkut ovat sitä mieltä, ettei sillä väliä, kunhan sain nurkista roskat pois.

Kalastuksen valvontaa aiotaan tehostaa entisestään. Kolme

poliisia on luvannut tulla mukaan hyvän asian puolesta.

"Rötösherrat, varokaa".

Kalastuskunnan puolesta toivottan kaikille rehellisille kalamiehille hyvää kalaonnea ja että verkot ja veneet pysyisivät omassa käytössä!

Kauno Kuisma
Huvilamäki 10
puh. 598 993

TIPU

Eräänä tammikuun pakkaspäivänä oli minua illalla kotiin tullessani odottamassa ikkunan alla lumihangessa varsinainen työmaa ja vaivannäkö, ikkunaa päin lentänyt punatulkkuaiti. Se oli kolauttanut itsensä aika pahasti, sillä sen voi ottaa käteensä ja majoittaa vanhaan hattuun ensihätäään ilman pahempia vastaväitteitä.

Alunalkaen minulle oli selviö, että yritän hoitaa tipun taas lentokuntoon ja kuvittelin,

että asia olisi kunnossa ehkä vuorokauden sisällä. Toisin kuitenkin kävi.

Kaikeksi onneksi sain kuulla eräältä ornitologiasta kiinnostuneelta henkilöltä, että alkuruokintaan olisi hyvä käyttää Coca-Colaa! Hieman epäillen kävin vielä silloin illalla ostamassa pullon mainittua juomaa ja tarjosimme yhteistuumin vaimoni kanssa sitä mehupillin päässä linnulle. Se joi sen! Joi useita tippoja peräkkäin!

Parin päivän kuluttua alkoivat auringonkukansiemenet tehdä kauppansa ja vesikin kelpasi.

Kuukauden päivät lintu vietti sauna- ja kellaritiloissa. Joka ilta nostin sen nukkumaan koriin ja peitin korin säkillä, aamuisin päästin sen oleilemaan vapaasti. Kun se vihdoin oppi lentämään kunnolla, oli aika päästää se vapauteen.

Se lensi pihakoivuun ja pullistui kuin ilmapallo talviasuisen pyöreäksi, olihan ulkona muutama pakkasaste. Se lienee liittynyt lajitoveriensä joukkoon, koska punatulkkuja on näkynyt pihassa runsaasti viime päivinä.

"Tee-se-itse"ornitologi.

ASIAA VIDEON VAIHEILTA

Viimeisten tilastojen mukaan on Suomessa kuvanauhuri keskimäärin 10 prosentilla kotitalouksista, mutta nauhureiden määrä kasvaa kaiken aikaa hyvin nopeasti. Merkittävänä riesana kuvanauhurimarkkinoilla on järjestelmien kirjavuus.

Philips toi -70 luvun alussa ensimmäisenä kasettinauhurin markkinoille, ja muutaman vuoden kuluttua ilmestyivät Beta- ja VHS-järjestelmät japanilaisten rynnätessä USA:n sekä Euroopan markkinoille. Näihin aikoihin kehittivät Philips ja Grundig uuden Video 2000-järjestelmän, joka erinomaisesta tekniikastaan huolimatta ei ole kyennyt murtamaan japanilaisten markkinavaltausta.

Tällä hetkellä jakautunevat markkinaosuudet Suomessa seuraavasti:

VHS (Video Home System) n.60%,
Beta n. 30%

Video-2000 n. 10%.

Eri järjestelmien kuvan laadussa ei ole mainittavia eroja, mutta käyttäjän kannalta on harmillista se, että jokaisella järjestelmällä on oma kasettikokonsa.

Jos kasettiohjelmien vaihtoystävien kesken ei ole keskeinen nauhurin käyttömuoto, ei em. kasettikirjavuudesta ole mainittavaa haittaa.

Kuvanauhurin parhaita ominaisuuksia on katseluajan siirto.

-Lähdet esim. matkalle tai vierailulle, jonka aikana tulee Sinua kiinnostava ohjelma. Perheen jäsen tai laitteen ajastin huolehtii puolestasi ohjelman taltioimisesta.

-Jos olet työpäivän jälkeen väsynyt tai mieluisat vieraat tulevat samanaikaisesti, kun haluaisit katsoa hyvän TV-ohjelman. Nauhuri on silloinkin hyvään tarpeeseen.

-On myös tilanteita, että kaksi hyvää ohjelmaa tulee yhtä aikaa, jolloin voit katsoa toisen ja nauhuri nauhoittaa toisen, jonka katsot sitten, kun Sinulla on aikaa. Koska samaa nauhaa voi käyttää käytännöllisesti katsoen lähes rajattomasti uudelleen, jäävät materiaalikustannukset em. käytössä vähäisiksi.

Kuvanauhurin paras anti taval-

liselle käyttäjälle on käsityk-
seni mukaan juuri nauhurin suo-
ma riippumattomuus TV:n lähetys-
ajoista sekä valinnan mahdolli-
suus sen suhteen, mitä vapaa-ai-
kanaan katsoo.

T.Hassinen

TOIMIKUNNAT

Sijoitustoimikunta:

Seppo Räisänen
Olavi Laine
Lasse Hakola
Pekka Perttula

Kaavatoimikunta:

Artturi Winqvist
Lasse Hakola
Juhani Tarvas
Yrjö Astikainen
Martti Tapanainen
Kaarina Hildén

Lehtitoimikunta:

Juhani Tarvas
Eila Räisänen
Pekka Perttula
Pertti Leinonen

Muistitiedon keräystoimikunta:

Eila Räisänen

Seppo Räisänen
Juhani Tarvas
Pekka Perttula
Olavi Laine
Artturi Winqvist

Talkoo- ja ulkoilutoimikunta:

Kai Haapamäki
Mauno Marjeta
Tapio Mäkelä
Tapio Erke

Huvi- ja virkistystoimikunta:

Irmeli Perttula
Lotte Arhoma
Pirjo Erke
Leena Haapamäki
Anja Nevalainen
Leena Tammela
Liisa Ojanen

MIKÄ VENEILYSSÄ VETÄÄ?

Varmin merkki lähestyvistä kevästä on jokavuotinen Helsingin venenäyttely. Se kerää venekansan yhteen yhtä varmasti, kuin turskanpilkkiä saa lokki-parven seurakseen. Näyttelyssä käynti on traditio, IN-tapahtuma, venekauden lähtölaukaus, jossa käydään hakemassa vinkit seuraavan kesän veneilyyn.

Käsittäakseni venenäyttelyssä kaupataan veneiden ja yhä hienompien laitteiden ohella unelmaa vapaudesta. Eihän vesillä ole nopeusrajoituksia kuin poikkeustapauksissa eikä mitakaan kaupunkielämän hahleita. Meri on portti kauko-maille ja yhdistää jollakin selittämättömällä tavalla ihmisiä toisiinsa.

Vesillä kaikki ovat kavereita keskenään eikä tunneta titteleitä. Merellä sekatyömies on yhtä suuri kapteeni omassa paatissaan kuin vuorineuvoskin.

Ilmiö on sama kuin erämaassakin. Luonto karistaa ihmisen keksimät keinotekoiset asiat pois ja jäljelle jää perushENKILÖ, kuten nykyään pitää sanoa.

Mikä onkaan parempaa, kuin jättää pölyinen ja hikinen kaupunki rantaan ja vetäistä kaasukahva takakenoon ja suunnata keulapiikki kohden ulappaa, aurinkoa ja seikkailuja!

Tietysti haluan tahallani unohtaa tihkusateen ja sietämättömän kylmyyden, mutta ne hän tekevät vain hyvät päivät paremmiksi.

Veneilyllä on siis puolensa, vaikka se meidän oloissamme tulee hintoihinsa. Mutta maksaahan kaikki muukin hauska ja sitäpaitsi, merenkulku on välttämätöntä, eläminen ei, kuten tunnettu totuus kuuluu.

Eräs asia kannattaa kuitenkin muistaa vesille lähdettäessä. Varusteiden on oltava kunnossa. Pelastusliivit jokaiselle, liepee itsestäänselvyys, josta ei pidä tinkiä. Luonnollisesti lämmintä ja vettäpitävää on oltava riittävästi mukana muiden pelastusvälineiden lisäksi.

Eräs tärkeä venevaruste ansaitsee vielä huomion, nimittäin luotettava venekompassi. Jos sumu yllättää merellä yöllä, on "vitsit vähissä". Ankkuriin

jääminen ei usein ole mahdollista eikä turvallistakaan. Hyvän kompassin avulla tiedät ainakin minnepäin on kuljettava. Kompassin kanssa navigointia on kuitenkin syytä harjoitella hyvän sään aikana, koska huonossa säässä siihen ei ole mahdollisuutta. Merikartoista löytyy paikallinen eranto ja eksymä (kompassisuunnan poikkeama magneettisuunnasta), on opeteltava tuntemaan omassa veneessä eri suunnilla ja tehtävä taulukko poikkeamista.

Pertti Leinonen.

MIKÄ ON YDIN?

Kuulas pakkasen kilotus kiteisellä hangella vai tasaisen veltto leivän nyhtäminen kivimuurin keskellä?

Kalasamppa aikoinaan asui puolitoista metriä korkeassa propseista tehdyssä tuvassaan Lehtosen saarella. Keitti koko ikänsä ruokansa riu'uis-ta tehdyssä kodassa. Vaimo jätti kai olosuhteitten ankeuden vuoksi. Sampan haudalla on rantakivi, veden hioma,

laatta ruostumattomasta teräksestä: Kalastaja Samppa Jauhiainen, siinä kaikki.

Rikkihappo laskeutuu, puut kituvat ja kuolevat, järvien vesi kirkastuu ja sen mukana menevät, tai ovat jo menneet, kalat. Kasvinsuojeluaaineista kertovat myyntikirjat kasvatavat sivujaan. Tämä on kai totuus: Tarvitsemme niitä elääksemme, emme keittiökotaa.

Kylässämme vallitsee sama ristiriita. Kaavoitamme, tehostamme, vaadimme lisää. Rakennamme tehokkaammin, puut vähenyvät, mutta olemmeko tasapainoisempia, tyytyväisempiä? Ei. Tahdomme luontoa, vihreätä, rauhaa, mukavuutta, tehokkuutta, elintasoja.

Olisiko syytä pysähtyä, ajatella, hilliintyä? Pyrkii etsimään laatua, ei määrää. Lapsemmekin varmaan pitäisivät siitä.

SR

HENKILÖKUVIA

Kylämme uudeksi kauppiaksi tulivat Kaija ja Veijo Tarkkonen 23. päivänä toukokuuta 1983. Siitä alkaen he ovat hoidelleet meille leipää, kaljaa ja karkkeja.

Lumisateisena päivänä kävin utelemassa heiltä, miltä kulu-
nut aika Jupperissa on tuntunut. Yleismainintana he sanoivat, että: "mukavalta".

Oman perheen lisäksi liike työllistää kaksi apulaista.

Kauppiaan työpäivä on pitkä. Se alkaa aamuvarhaisella tukkutaloissa käynneillä, jatkuen pitkälti iltaan sulkemisa-
jan jälkeen. Eikä kauppias voi kokonaan unohtaa työma-
taan, se tulee kyllä kotiinkin. Kilpailun ollessa niin kovan, kuin se tänä päivänä on, täytyy jatkuvasti tarkkailla asiakkaiden toivomuksia, vertaila kannattavuutta, vastailla kyselyihin, hoitaa omaa ilmoittelua, suunnitella tarjouspäiviä. Mutta sitähän kauppiaan työ on, varsinainen myyntityö on vain pieni osa kaikesta muusta.

Pienliikkeen kauppialla, vaika

kuuluisikin suuren keskusliikkeen ketjuun, ei ole mahdollisuuksia järjestää sellaisia tarjouksia kuin hehtaarihalleilla, mutta se ei voi olla tarkoituskaan, meidän asiakkaina tulee ymmärtää ero lähikaupan ja hehtaarihallien välillä.

Lisäksi täytyisi aina muistaa, että meidänkin kylässä on asiakkaita, jotka eivät voi ajaa hurahuttaa omalla autolla hallitarjousten perässä, ja maksaa-
han se bensakin.

Mitä kauppias haluaisi? Kun on ollut helppo aloittaa täällä, toivoisi kauppias edelleen ter-
vettä ja rakentavaa kritiikkiä. Jos asiakkailla on toivomuksia tavaravalikoimiin, ne pyritään täyttämään. Mikäli on käynyt vahinko, ja asiakas on saanut tavaraa, jossa on jotain vikaa, ei pitäisi pelkästään kiroilla siitä kotona tai naapurin kanssa, vaan kääntyä kauppiaan puoleen, jolloin asia voidaan korjata molempia tyydyttävällä tavalla. Näin saadaan hyvä asiakassuhde säilymään.

Kaija ja Veijo ovat tulleet tar-
koituksella viipyä kylässämme pitempäänkin, meistä asiakkais-

ILMOITUS

ta riippuu paljolti se, kuinka pitkään he täällä takaavat leipämme, kaljamme ja karkkien saannin lähialueelta.

ER

HUOM!

Lehden liitteenä olevan kortin voit myös palauttaa mainiosti Tarkkosen kaupan sisätiloissa olevaan uuteen Omakotiyhdistyksen postilaatikkoon. Näin palauttaminen käy helposti kauppamatkasi yhteydessä.

Tarkkojen vuosilukujen tietäminen ei ole aivan ensiarvoisen tärkeää, sitävastoin olisi kiintoisaa saada tietoon, miten talosi aikoinaan rakennettiin. Oliko talkoohenki silloin voimakkaampi kuin nykyisin, minkälaisia rakenneratkaisuja tehtiin, minkälaisia olivat pihajärjestelyt jne.

Perinnekeruutoimikunta

Jos tulet auttavasti toimeen polttomoottorikäyttöisen maajyrsimen sekä kylämme asukkaiden kanssa ja autotallissasi on vajaan neliömetrin verran hyödyntämätöntä lattiapinta-alaa, olet oikea henkilö yhdistyksemme maajyrsimen kaitsijaksi ja uudeksi isännäksi.

Laitteen nykyinen huoltaja tarvitsee sen vajaan neliömetrin omasta autotallistaan kipeästi muuhun käyttöön, eikä mitenkään voi enää majoittaa konetta luonaan.

Koska jyrsin on meille kaikille "vihreäpeukaloisille" kovasti tarpeellinen, tulisi sille löytää viihtyisä ja huolehtivainen koti mitä pikimmin.

Kevätsesonki lähenee uhkaavasti eikä asia ole vielä järjestyksessä. Ilmoittaudu hetimitä kenelle tahansa johtokunnan jäsenistä, jos tunnet olevasi valmis ja halukas tähän luottamustehtävään!

Johtokunta

VIDEO

Yhdistyksemme perinteenkeruutoimikunta käväisi tässä eräänä iltana tutustumassa Video-Hassinen Oy:n kameroihin, nauhureihin, monitoreihin yms. rekvisiittaan, jota kuvanauhoituksessa välttämättä tarvitaan.

Heti aluksi meille tarjottiin pullakahvit sekä hyvin valaiseva esitys videotallennuksen mahdollisuuksista ja tarvittavista laitteista, eri järjestelmistä, editointimahdollisuuksista ja -tavoista. Siinä mukavasti seurustellessa ja kahvia hörpätessä kului aika aivan huomaamatta.

Erityisen kiitoksen isäntämme ansaitsevat siitä kärsivällisyydestä ja täsmällisyydestä, jolla he pyrkivät vastailemaan esittämiimme maallikkomaisiin, ehkäpä hieman tyhmiinkin kysymyksiimme.

Olen aina ollut kiinnostunut kaikesta, joka liikkuu, pyörii tai muuten vain toimii, ja mielelläni tekee sen sähköllä. Niinpä en nytkään malttanut olla peukaloimatta kameraa. Tutustuin pintapuolisesti tekstitysjärjestelmään, valotus-,

tarkennus- ja zoomausautomaatiikkaan. Jos kameralla ei synny kunnollista nauhoitusta, on vika varmuudella siinä päässä kameraa, jossa ei ole objektiivia. Automaattiset toiminnot kun vapauttavat kuvaajan keskittymään ensisijaisesti siihen teknistä osaamistakin tärkeämpään taiteelliseen puoleen.

Jossakin vaiheessa, kun seuraamme hartaan hiljaisuuden valitessa monitorille piirtyvää naamaani, joku totesi asiallisesti: "Et säkään mikään ruusu ole" tms. vastaavaa. Myönsin, niska punaisena, että ajan hammas näyttää jättäneen joitakin, tosin tuskin havaittavia jälkiä minunkin jaloon fasaadiini. Kun sitten välittömästi saimme nähdä saman otoksen nauhalta, olin ilokseni nuortunut monitorikuvasta ainakin 10 - 15 vuotta. Nauhoittaminen oli retusoinut julkisivuni suunnilleen sen näköiseksi, mitä sen itse kuvittelen olevan.

Yleistä hilpeyttä herätti takaperin nähtynä se fiksu liikesarja, jolla olin nauhoituksen aikana parannellut silmälasieni sijaintia nenälläni. Kun

TUHOJA

nauha liikkui vielä lisäksi normaalia suuremmalla nopeudella, se näytti todella hoo- polta. Hymyilimme ääneen.

Täytyypä vain todeta, että ovatpa vempaimet kehittyneet nopeasti melkoiseen täydellisyys- teen. Kuvauskohdetta ei nykyisin välttämättä tarvitse grillata tehovalaistuksella, kamerat ovat hämmästyttävän herkkiä. Otoksen voi katsoa heti ja ellei se tyydytä, voi saman ottaa heti uusiksi. Ei tarvitse ostella filmiä, saman nauhakasetin voi kuvata miltei rajattoman monta kertaa uudelleen ja uudelleen.

Mielenkiintoinen ja opettavainen ilta, siitä kiitokset isännillemme!

Jussi

Tammipääntien varrella on jälleen esiintynyt katulamppuihin kohdistettua ilkivaltaa, vaikka sähkölaitos ne vast'ikään korjasi. Valitettavasti tuntuu siltä, että sille häviävän pienelle osalle nuorisoa, joka sekä näkyy että kuuluu, osoitettuun kysymykseen: "Mikä menee teidän kaaliin, häh"?, ei oikea vastaus suinkaan ole: "Suosikki" vaan pikemminkin "keskikalja".

Toisaalta on totuuden nimessä todettava em. "virvokkeen" riittävästi annosteltuna aiheuttavan ilahduttavaa osumatarkkuuden heikkenemistä, jota mitä ilmeisimmin saamme kiittää siitä, että tällä hetkellä sentään vielä valtaosa lampuista on ehjiä.

Kun otetaan huomioon Espoon Sähkö Oy:n osakekannan jakautuminen, voidaan erittäin helposti todeta ilkevällä kustannusten välillisesti kohdistuvan myös asianomaisten häirikköjen omaan ostovoimaan.

Ne lamput, kuristimet ja kuvat ovat muuten "kullan arvoista" tavaraa, eikä niiden korjaaminenkaan halpaa ole!

Fossiili

MUUTOSEHDOTUKSEMME ESPOON LINJASTOSUUNNITELMAAN 1983-87

Yhdistyksemme on ottanut kantaa Espoon kaupungin linjasuunnitelmaehdotukseen 1983-87, ja tehnyt seuraavat kolme muutosehdotusta:

Ehdotus:

Toteutusvaihe I

Linja 344 tulisi kiireellisenä toteuttaa ehdotukseenne mukaisesti siten, että kääntöpaikka on Pitkäjärventien ja Tammi-pääntien risteyksessä.

Toteutusvaihe II

Linja 244 tulee jatkaa Tammi-pääntietä pohjoiseen Jupperi II asemakaavaluonnokseen merkitylle kääntöpaikalle sen jälkeen, kun Tammipääntielle on rakennettu jalankulku- ja polkupyörätie.

Perustelut:

Nykyinen linjan 244 kääntöpaikka jättää jupperilaiset "puolitiehen". Lisäksi päätepysäkki on liikenteellisesti hankalassa ja vaarallisessa paikassa. Linja 244 on erityisen tärkeä Karakallioon ja Leppävaaraan suuntautuvien koulu- ja työmatkojen kannalta. Täten linjan kääntöpaikka tulisi toteuttaa joukkoliikenteen käyttäjien tarpeiden pohjalta.

Ehdotus:

Linjan 316 siirto Tammipääntielle tulisi toteuttaa vasta sen jälkeen, kun Tammipääntielle on rakennettu jalankulku- ja polkupyörätie.

Perustelut:

Tammipääntie nykyisessä kunnossaan on vaarallinen sekä autoilijoille että jalankulkijoille (kapea ja mutkainen).

Ehdotus:

Linja 509 (päätepysäkki Järvenperässä) ehdotetaan ajettavaksi Espoon puolella reittiä Pitkäjärventie-Riihiniityntie-Turun-tie.

Perustelut:

Reittiehdotuksemme liittäisi linjan vaikutusalueelle Laakso-lahden, Jupperin, Rastaalan, Linnaisten, Veinin, Karakallion ja Leppäsillan laajat asuinalueet.

Johtokunta

UTELUPALSTA

Lehtemme on perustettu tämä uusi utelu/vastausosasto, johon lukijat saavat lähettää kysymyksiä ja, jos sattuvat vielä tietämään niihin vastauksetkin, myös vastauksia. Yritämme parhaamme mukaan vastailla kysymyksiin, ellemmme oikein osaa, kysymme hätätilassa joltakin, joka osaa.

Siispä kysymykset ovat tervetulleita!

Eräs lukijamme tiedustelee seuraavaa asiaa:

Tässä kesän kallistuessa koti keltaista lehteä naapurimme purki pois pitkään palvelleen asuinrakennuksensa. Näin syntyneen purkujäte- ja purukasan päälle hän nosti ilmeisesti tarpeeksi palvelleen television ikäänkuin kruunuksi kaikelle.

Töllö kesti paikallaan sitkeästi putoavat lehdet, vihurit ja puhurit, mutta kun tuli lumikelit, niin toisen naapurin puheitten mukaan kone kulki keikkuen pienen pulkkasen päällä kohden tuntemattomia määränpäitä.

Nyt aprikoin, että näitten "kottijumalien" takakannessa lukee: "Korkeajännite. Avata saa vain ammattihenkilö". Omassa nuoruudessaani tutkin tarkkaan jopa hylätyn vanhapoikakaktuksenkin sisällykset, joten melko varmaa on kyyditetyn töllönkin kohtalona menettää sisuksensa jossain sopivassa piilossa, uteliaisuuden uhrina.

Onko siinä vielä jäljellä korkeajännitteestä vähänkään ytyä ja kuinka pahasti se voi täräyttää uteliaita, kenties hyvinkin hentoja sormia?

kysyy

Hiukan huolestunut.

Jonkinmoista huolen aihetta on, sillä vanha telkkari on vielä hylättynäkin asiantuntemattomissa hyppysissä monella tavalla epäterveellinen esine.

Esimerkkitapauksessa lienee kuvaputkella ollut suurjännite kosteissa olosuhteissa jo aikapäiviä sitten purkautunut, joten siitä ei enää ole huolta. Asia muuttuu toiseksi, jos laite kytketään verkkoon ja sen suurjänniteosa toimii. Kuvaputki varautuu hetkessä uudelleen ja 10.000 voltin luokkaa oleva jännite on vähintäänkin vaaral-

KASSALLA KUULTUA

linen. Jännitevaraus saattaa sitäpaitsi säilyä kuvaputkella useita vuorokausia.

Todennäköisempi vaaratekijä on kuitenkin kuvaputken tyhjiö, joka saattaa putkea kovakouraisesti käsitellessä aiheuttaa sisäänpäin tapahtuvan äkillisen särkymisen. Todennäköisesti eivät lasinpalat vain kauniisti possahda yhteen kasaan, vaan niitä sinkoilee voimalla ympäriinsä.

Mitäpä me nyt tästä oikein opimme? Ainakin sen, että hylätty TV-vastaanotin kannattaa tyrkyttää vaikkapa puoliväksin vaihtoon uutta hankittaessa. Näin siirtyy kaikki vastuu koneen myöhemmistä vaiheista tukevammille hartioille, siis radioliikkeelle, joka on mitä todennäköisimmin vastuustaan tietoinen ja hallitsee laitteen vaarattomaksi tekemisen.

Talonpoikaisjärjellä ja pinnallisen tietämyksen luomalla itsevarmuudella:

Päivittäinen kauppamatka voi tuoda yllättäviä ilopillereitä, kunhan pitää silmänsä ja korvansa auki.

Meidän kylän K-kaupassa on sellainen vapaa ja viihtyisä tunnelma, ainakin ennen ruuhka-aikaa. Kassarouvakin ehtii vaihtaa pari sielunhoidollista puheenvuoroa työnsä lomassa. Tätä henkilökohtaista pikku-palvelusta uskon monen asiakkaan arvostavan. Kuten päivänä muutamana eräiden asiakkaiden kanssa totesimme: sielunhoitoa molemmin puolin kassakonetta.

Harmaan maanantain hauskin juttu oli: Eräs pirteä eläkeläinen (n. 90-vuotias) totesi nyt koittaneen mukavat ajat, kun oli vihdoin saanut nuorimankin lapsistaan vanhainkotiin, niin voi vapaasti lähteä retkille ja muihin vastaviin rientoihin.

ER.

TIEHOITOKUNTA TIEDOTTAA:

Kuluvan talven säät ovat olleet kerrassaan arvaamattomat ja erittäin hankalat varsinkin meidän omassa, sanoisinko vaihtelevassa tieverkostossamme. Monesti ovat tieolosuhteet käyneet epämiellyttäväiksi. Runsas lumisade on usein jatkossa muuttunut vesisateeksi. Äkkiä seurannut sään kylmeneminen on pakastanut tiet epätasaisiksi ja liukkaiksi.

Teiden aurausta ja hiekotusta on yritetty hoitaa niin hyvin, kuin on ollut mahdollista. Espoon kaupunki hoitaa, kuten tiedämme, ns. Kaava-I:n tietä sekä siihen osittain liittyviä teitä. Kaupungin tiemestarin kanssa on sovittu muidenkin tiehoitoalueeseemme kuuluvien teiden hiekotamisesta. Tällöin on kalustoa riittänyt vain pääteittemme hiekotukseen.

Asioiden näin ollen on jouduttu hankkimaan lisää hiekkalaitteita vaikeasti hoidettaviin kohteisiin. Tarkoitus on saada tietä käyttävät mukaan omatoimisesti hiekotustyöhön. Laatikot pyritään täyttämään tarpeen mukaan. Tällaiseen oma-toimiseen työhön on pakko mennä vaikeitten talvisäiden takia unohtamatta sitä seikkaa,

ettei niitä markkojakaan ole rajattomasti tiehoitokunnan käytettävissä.

Hyvän yhteistyön toivossa:

R.Kotkasaari

puh. 843 113

AINO.A. 81

Videonauhureita ja
Televisioita

HASSINEN OY

Laaksohäntie 94
02730 Espoo 73
puh. 90-846 213

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

JÄRJESTÄÄ

LASTEN HIIHTOKILPAILUT JA

KOKO PERHEEN ULKOILUHUETKEN

• SU. 4.3. KLO 10.00 YHTEISTUVALLA

LASTEN SARJAT TYTÖILLE JA POJILLE:

ALLE 5v., 7v., 9v., 11v., 13v.,
JA TARVITAESSA MUITAKIN SARJOJA.

• LUMIPALLOHIIHTO AIKUISILLE.

ILMOITTAUTUMINEN KILPAILUPAIKALLA.

LÄMPIMIÄ VAATTEITA KILPAILUILLE PÄÄLE.

MEHUT JA PULLAT,
OSALLISTUUILLE!

LÄDUNTEKOTALKOOT
LA. 3.3. KLO 10

Työvälineiden lainaus

1

Välineitä lainataan ainoastaan Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenten omaan käyttöön.

2

Välineet on välittömästi käytön jälkeen palautettava puhdistettuina asemapaik-
kaansa ja moottorikäyttöisten laitteiden ajotuntimäärä on ilmoitettava laitteen huoltajalle.

3

Käyttökorvauksena peritään 20 mk lainauskerralta, jos käyttöaika on vuorokautta lyhyempi ja jokaiselta seuraavalta vuorokaudelta tai sen osalta peritään 20 mk. Maksu suoritetaan palautuksen yhteydessä.

4

Polttoaine on jokaisen itse hankittava tai sovittava siitä konetta huoltavan henkilön kanssa.

5

Koneet huolletaan yhdistyksen toimesta.

6

Lainaja vastaa välineen rikkoutumisesta, mikäli se on johtunut huolimattomuudesta tai tahallisuudesta. Vioittumisista on aina ehdottomasti ilmoitettava.

7

Välineiden edelleen lainaaminen ilman huoltajan lupaa on ehdottomasti kielletty.

Maajyrsin I

Tikkaat 9 m

Pensasleikkuri

Tuoremehupuristin

Kahvinkeitin

Laine, Jupperinmetsä 4

puh. 846 866

Betonimylly

Maaliruisku

Jyrä

Pyörösaha

Tikkaat

Gustafsson, Kaivosmiehentie 8

puh. 847 814

Maajyrsin II

Reppuruisku (ei rikkaruhoille)

Winqvist, Kotikuja 1

puh. 846 412

Kalustovuokra 20,-/vrk

Reppuruisku ja tikkaat 10 mk

Nurmikkojyrästä ei maksua.